

Šintava, dňa 21. 5. 2020

Ústavný súd Slovenskej republiky

Hlavná 110

042 65 Košice

Vec: Odpoveď k ústavnej sťažnosti a k č. k. IV. ÚS 182/2020-16

I. 1.

Tvrdenie Miroslava Holičku (ďalej „Navrhovateľ“), že oznámenie, ktoré doručil dňa 26. 2. 2019 (ďalej len „Oznámenie“) bolo komisii na ochranu verejného záujmu (ďalej len „Komisia“) doručené so všetkými zákonnými náležitosťami, sa nezakladá na pravde. Uvedenú skutočnosť vo svojom liste zo dňa 9. 12. 2019, ktorý bol súčasťou konania (čl. 9, ods. 4) podľa ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov (ďalej „Ústavný zákon“), netvrdil ani Navrhovateľ. Práve naopak, namiesto vyjadrenia bolo obsahom listu zaslaného Obecnému zastupiteľstvu Šintava (ďalej len „OZ“) doplnenie chýbajúcich údajov. Navrhovateľ nepredložil OZ žiadny dôkaz o tom, že oznámenie bolo podané riadne.

Uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. IV. ÚS 633/2013: Ústavným súdom už vyslovený právny názor v rozhodovacej činnosti (I. ÚS 174/09, IV. ÚS 635/2012) založený na tom, že dôkazné bremeno na preukázaní skutočnosti, že oznámenie podľa príslušných ustanovení ústavného zákona o ochrane verejného záujmu bolo podané riadne a včas, spočíva na dotknutom verejnom funkcionárovi.

Dôkaz:

- **Oznámenie navrhovateľa z dňa 26. 2. 2019 /vid' spis Oznámenie Miroslava Holičku/**
- **list Navrhovateľa OZ zo dňa 9. 12. 2019 /vid' spis OZ/**

Tvrdenie navrhovateľa o tom, že Oznámenie bolo Komisii doručené so všetkými zákonnými náležitosťami, vyvracajú pritom aj okolnosti uvedené v Navrhovateľom napadnutom rozhodnutí obecného zastupiteľstva Šintava č. 1/2020 zo dňa 9. 3. 2020 /ďalej len „Rozhodnutie“/ a tiež okolnosti uvedené v bode I. 3. tohto vyjadrenia.

Neopodstatnenosť tejto časti návrhu Navrhovateľa dosvedčuje napokon aj to, že je veľmi všeobecný a teda neuvádza žiadny konkrétny dôvod, pre ktorý by Rozhodnutie malo byť (z pohľadu Navrhovateľa) vecne neopodstatnené.

I. 2a

Konanie voči Navrhovateľovi začalo ešte v období jedného roka od ukončenia jeho verejnej funkcie. Ústavný zákon, ako ani žiadny iný právny predpis nestanovuje, že konanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov musí skončiť v čase, v ktorom sa dotknutá osoba považuje za verejného funkcionára podľa čl. 3 ods. 1 Ústavného zákona. Ak by tomu tak malo platiť, nebolo by napríklad možné uskutočniť konanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa čl. 8 ods. 5 Ústavného zákona, čo Ústavný súd SR odmietol napr. v uznesení I. ÚS 140/08 zo dňa 29. 4. 2008.

Pre orgán verejnej moci je v konaní vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov rozhodujúca lehota ustanovená čl. 9 ods. 5 Ústavného zákona. Zo stabilizovanej rozhodovacej praxe Ústavného súdu SR pritom vyplýva, že s jej nedodržaním nie sú spojené žiadne právne následky.

I. 2b

Komisia podľa Ústavného zákona dala podnet na OZ na konanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov voči Navrhovateľovi. Navrhovateľ namieta, že poslanci obecného zastupiteľstva neboli oboznámení s obsahom Oznámenia.

Námietky Navrhovateľa nie sú dôvodné.

Postup orgánu verejnej moci v konaní vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov upravujú ustanovenia čl. 9 ods. 3 až 5 Ústavného zákona /v danom prípade ustanovenia Ústavného zákona účinné do 31. 12. 2019/.

Z ustanovení čl. 9 ods. 4 Ústavného zákona pritom celkom zjavne vplýva, že orgán v konaní o návrhu vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov umožní verejnému funkcionárovi, proti ktorému sa vedie konanie, aby sa vyjadril k podnetu; ak je to potrebné, vykoná ďalšie dokazovanie.

Zo samotným Navrhovateľom vymedzených relevantných skutkových okolností (viď čl. II jeho návrhu) vyplýva, že OZ postupovalo v konaní o podnete voči Navrhovateľovi plne v súlade s čl. 9 ods. 4 Ústavného zákona. OZ pritom nič nebránilo doplniť dokazovanie aj oboznámením sa s Oznámením, ak by to považovalo za potrebné. To, že sa OZ neoboznámilo s Oznámením preto nezakladá porušenie Ústavného zákona a teda ani vadu konania vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov.

Poslanci OZ boli informovaní o zisteniach a záveroch Komisie na zasadnutiach OZ a rešpektovali závery Komisie, ktorá je zostavená podľa Ústavného zákona zo zástupcov každej politickej strany a jedného zástupcu nezávislých poslancov.

Dôkaz:

- *zápisnice OZ, www.sintava.sk*

I. 2c

Navrhovateľ napadá skutkovú vetu Rozhodnutia, ale účelovo cituje iba jej prvú časť (ktorá pritom jednoznačne popisuje skutok, ktorého sa Navrhovateľ dopustil) . V ďalšej časti sú následne zákonne jasne uvedené právne dôvody, teda, ktoré ustanovenia Ústavného zákona boli porušené. Rozhodnutie jednoznačne a presne špecifikuje, v čom je konanie alebo opomenutie Navrhovateľa v rozpore s Ústavným zákonom, a teda že obsahuje základnú a nevyhnutnú náležitosť požadovanú v čl. 9 ods. 6 Ústavného zákona.

Rozhodnutie OZ: „za neúplné informácie, ktoré uviedol vo svojom oznámení, ktoré podal dňa 26. 2. 2019 v zmysle čl. 7 zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov pri výkone funkcií verejných funkcionárov, čím porušil čl. 7 ods. 1 písmeno d), e) a ods. 4 písm. a), b) c) ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov.“

Z Rozhodnutia teda je zrejmé, ktoré ustanovenia Ústavného zákona neboli dodržané a tiež aj akým konaním či opomenutím Navrhovateľa k tomu došlo, takže nemôže prísť k ich zameniteľnosti.

Dôkaz:

- *Rozhodnutie 1/2020 – OZ /viď spis OZ/*

Pokiaľ ide o Navrhovateľom citovanú judikatúru, treba uviesť, že nie je ohľadne jeho námietky o ním tvrdených nedostatkoch výrokovvej časti Rozhodnutia aplikovateľná. Pokiaľ ide o nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 356/2008, treba uviesť, že Navrhovateľom citovaná právna veta sa týka požiadaviek na odôvodnenia rozhodnutia /nie výrokovvej časti/ (viď čl. III ods. 13 a 14 nález I ÚS 356/2008).

Ďalej vo veci vedenej pod sp. zn. III. ÚS 34/2016 Ústavný súd SR vytýkal príslušnému orgánu, že jeho rozhodnutie **vôbec neobsahovalo popis skutku** verejného funkcionára, v ktorom identifikoval porušenie Ústavného zákona. Výroková časť Rozhodnutia však /ako aj vyššie uvádzame/ popis skutku Navrhovateľa obsahuje.

I. 3

Navrhovateľ bol starostom obce od roku 2010 do roku 2018. Svoju zákonnú povinnosť musel plniť každý rok ako verejný činiteľ a musel splniť všetky náležitosti Ústavného zákona. Musel si byť aj podľa uznesenia ústavného súdu vedomý sankcií.

Uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. IV. ÚS 69/2012: *Z hľadiska ústavného prieskumu nemožno pripustiť, aby samotný verejný funkcionár selektoval, ktorý majetok je povinný uviesť v oznámení podľa § 7 ods. 1 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z. z.. Neplnenie povinností vyplývajúcich z ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. verejným funkcionárom je predovšetkým jeho vlastnou zodpovednosťou, a preto v prípade, že si tieto povinnosti dôsledne nesplní, vystavuje sa nebezpečenstvu postihu podľa sankčných ustanovení uvedeného ústavného zákona. Tak je to aj v danom prípade, keď navrhovateľ nesplnil svoju povinnosť uvedením neúplných údajov v oznámení podľa čl. 7 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu.*

Komisia, aj keď nemusela, zaslala navrhovateľovi dva listy, z ktorých druhý ignoroval. Druhý list komisia podala, lebo si bola vedomá závažnosti vyplývajúcej z neúplného podania oznámenia, ktoré potvrdzuje aj ústavný súd:

Uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. IV. ÚS 716/2013: *Už samotný fakt, že verejný funkcionár má povinnosť ozrejmiť svoje majetkové pomery, je aj preventívnym krokom na potlačenie prípadného korupčného konania, a aj z toho dôvodu je nevyhnutné vyžadovať od verejného funkcionára dôsledné plnenie povinností, ktoré pre neho z ústavného zákona o ochrane verejného záujmu vyplývajú.*

Navrhovateľ ako verejný činiteľ bol známy svojším výkladom práva ako aj jeho možným nerešpektovaním, keď napríklad v roku 2016 sám v liste písomne (s oficiálnou pečiatkou obce) Okresnému úradu v Galante uviedol: „že starostovi obce je vylúčené uložiť trest a to najmä z dôvodu, že ide o voleného predstaviteľa samosprávy, ktorý je vymedzený § 13, písm. a) Zákona o obecnom zriadení. Nie je preto možné, aby bol starosta pri prejednávaní priestupku na príslušnom obvodnom úrade obvinený a uznaný zo spáchania priestupku. Je to neprípustné a takéto rozhodnutie by bolo nezákonné.“

Dôkaz:

- **Transparentná samospráva č. 1, 2017, s. 14, ISIN 2454-0056 /vid'. príloha/**

Navrhovateľovi bola podľa Ústavného zákona umožnené uznesením č. 141, aby sa vyjadril k podnetu Komisie. Túto možnosť vyjadriť sa využil na doplnenie svojho Oznámenia zo dňa 26. 2. 2019. List Navrhovateľa adresovaný OZ zo dňa 9. 12. 2019 obsahuje všetky skutočnosti, ktoré v Oznámení neboli a ktoré Komisia označila za neúplné. Vyjadrenie sa Navrhovateľa k podnetu (podľa čl. 9 ods. 4.) je súčasťou preukazovania skutočností a dokazovania v konaní. Tým, že funkcionár vo svojom liste zo dňa 9. 12. 2019 v rámci konania doplnil všetky údaje, ktoré Komisia žiadala vysvetliť, sám uvedením týchto údajov poukázal, že tieto v podaní Oznámenia absentovali. V liste nepoukázal na to, že všetky údaje boli riadne uvedené v Oznámení zo dňa 26. 2. 2019. Svojím listom priznal, že údaje v Oznámení neboli, inak by ich opätovne neuvádzal. Nevyužil možnosť, aby v konaní poukázal, že Oznámenie podal riadne. Podľa ústavného súdu, dôkazné bremeno spočíva na verejnom funkcionárovi.

Uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. IV. ÚS 633/2013: Ústavným súdom už vyslovený právny názor v rozhodovacej činnosti (I. ÚS 174/09, IV. ÚS 635/2012) založený na tom, že dôkazné bremeno na preukázaní skutočností, že oznámenie podľa príslušných ustanovení ústavného zákona o ochrane verejného záujmu bolo podané riadne a včas, spočíva na dotknutom verejnom funkcionárovi.

OZ svojim uznesením č. 154 z roku 2019 vykonalo ďalšie dokazovanie.

Komisia vo svojom podnete na OZ obecnému zastupiteľstvu konštatovala, že v oznámení nebola uvedená existencia záväzkov podľa čl. 7 ods. 4 písm. d) ústavného zákona. Riadnym zisťovaním stavu veci a dokazovaním zo strany OZ bolo zistené, že oproti podnetu Komisie, ktorá v návrhu na konanie uviedla aj neuvedenie údajov v Oznámení podľa čl. 7 ods. 4 písm. d), Navrhovateľ, podľa jeho vyjadrenia (list navrhovateľa zo dňa 9. 12. 2019), uviedol, že žiadne záväzky nemal. Toto obecnému zastupiteľstvu komisiou oznámené možné nedodržanie zákona ohľadne neuvedenia existencie záväzkov sa po dokazovaní v rozhodnutí OZ nenachádza - bod d) bo vylúčený. Aj týmto možno poukázať, že OZ si plnilo úlohu podľa zákona. Keď OZ na zasadnutí dospelo k záveru, že Navrhovateľ si nesplnil svoju povinnosť vyplývajúcu mu z ústavného zákona (po vecnom a právnom preskúmaní v rozprave k bodu zasadnutia), vydalo Rozhodnutie.

Uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. III. ÚS 43/2013: ... obecné zastupiteľstvo bolo oprávnené vydať rozhodnutie podľa citovaného ustanovenia ústavného zákona, ak v konaní dospelo k záveru, že navrhovateľ nesplnil alebo porušil niektorú povinnosť alebo obmedzenie ustanovené týmto ústavným zákonom pre starostov obcí v období po skončení výkonu tejto funkcie.

Podľa článku 9 ods. 10 písm. b) Ústavného zákona stačí na pokutu iba jeden neúplný údaj, ktorý Navrhovateľ neposkytol v Oznámení doručenom Komisii. Výška pokuty Navrhovateľovi nezávisí od množstva neúplných údajov. Pokuta je Ústavným zákonom stanovená za minimálne jeden neúplný údaj v oznámení, v prípade Navrhovateľa ich bolo

niekoľko. Ak aj prihliadneme k priznávajúcemu sa listu Navrhovateľa zo dňa 9. 12. 2019, ktorý zaslal OZ, všetky dôvody boli v Rozhodnutí presne stanovené:

1, príjmy dosiahnuté v uplynulom kalendárnom roku z výkonu funkcie verejného funkcionára a z výkonu iných funkcií

Rozhodnutie: *Už len v porovnaní príjmov z výkonu verejného funkcionára uvedených v liste zo dňa 9. 12. 2019 a poskytnutím príjmov Miroslava Holičku obecným úradom na zasadnutie obecného zastupiteľstva dňa 9. 3. 2020 je evidentný rozpor.*

2, svoje majetkové pomery a majetkové pomery manželky,

Rozhodnutie: *Počet nehnuteľností (parciel) uvedených v oznámení zo dňa 26. 2. 2019 a v liste zo dňa 9. 12. 2019 sa taktiež nezhoduje.*

3a, vlastníctvo hnutelnej veci, ktorej zvyčajná cena presahuje 35-násobok minimálnej mzdy;

3b, vlastníctvo majetkového práva alebo inej majetkovej hodnoty, ktorých menovitá hodnota presahuje 35-násobok minimálnej mzdy

Rozhodnutie: *V oznámení zo dňa 26. 2. 2019 sa uvádza spoločná finančná výška vlastníctva hnutel'ných vecí (čl. 7, ods. 4 písm. b) a vlastníctvo majetkového práva (čl. 7, ods. 4 písm. c). Súčet týchto položiek v liste z 9. 12. 2019 je v rozpore s tým, ako je uvedené v oznámení.*

OZ má za to, že rozhodnutie spĺňa všetky potrebné zákonné náležitosti a Rozhodnutie reflektuje aj hľadisko všeobecne ponímanej spravodlivosti.

Uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 172/08: *Ústavný súd musí mať na zreteli, že pri svojej rozhodovacej činnosti uprednostňuje materiálne poňatie právneho štátu, koncepciu a interpretáciu právnych predpisov z hľadiska ich účelu a zmyslu a pri riešení konkrétnych prípadov nesmie opomínať, že prijaté riešenie musí byť akceptovateľné aj z hľadiska všeobecne ponímanej spravodlivosti.*

Navrhovateľ vo svojom podaní poukazuje na to, že v Rozhodnutí nie je zrejma hodnota príjmov Navrhovateľa. Ústavný zákon neukladá povinnosť uvádzať celkovú hodnotu príjmu. V článku 9 ods. 15 Ústavného zákona je uvedené ako sa mesačný plat z ktorého sa vypočíta zákonná pokuta ziskava. Navrhovateľ vo svojom podaní nespochybňuje výšku pokuty.

Navrhovateľovi nebolo prijatím Rozhodnutia zasiahnuté do jeho práva – práva Navrhovateľa vlastníť majetok, práva Navrhovateľa zodpovedajúceho povinnosti štátnych orgánov (orgánov verejnej správy) postupovať v súlade s článkom 2 ods. 2

Ústavy SR, práva Navrhovateľa na súdnu ochranu. Komisia a OZ konali v zmysle ustanovení Ústavného zákona Komisia uvedomujúc si závažnosti vyplývajúce z neúplného podania oznámenia Navrhovateľa, vyzývali Navrhovateľa k doplneniu a vyjadreniu sa k neúplnému Oznámeniu, a to dva krát. Povinnosť predkladať oznámenie funkcií, zamestnaní, činností a majetkových pomerov, spôsob a obsah (náležitosti) oznámenia vyplýva s ustanovení Ústavného zákona, nie na základe požiadaviek komisie ochrany verejného záujmu, resp. požiadaviek obecného zastupiteľstva. Rozhodnutie jednoznačne a presne špecifikuje na základe čoho bolo vydané, v čom bolo konanie alebo opomenutie Navrhovateľa v rozpore s predmetným Ústavným zákonom, a teda obsahuje základnú a nevyhnutnú náležitosť požadovanú v čl. 9 ods. 6 Ústavného zákona Z Rozhodnutia je zrejmé, ktoré ustanovenia Ústavného zákona neboli dodržané (a tiež aj akým konaní Navrhovateľa), takže nemôže prísť k ich zameniteľnosti. Navrhovateľ bol v rozhodnutí poučený o opravnom prostriedku, nebolo mu odopreté právo na súdnu ochranu.

Na základe hore uvedeného Obecné zastupiteľstvo v Šintave žiada Ústavný súd SR, aby

rozhodnutie obecného zastupiteľstva obce Šintava č. 1/2020-OZ zo dňa 9. 3. 2020 potvrdil a to aj s poukázaním aj na nález ústavného súdu:

Nález Ústavného súdu SR, sp. zn. PL. ÚS 7/2017: Pokiaľ ide o otázku právnej istoty, treba uviesť, že právo by malo zlučovať tri hodnoty - spravodlivosť, všeobecný prospech (všeobecne blaho) a právnu istotu. Pri rozhodovaní v každom konkrétnom prípade je potrebné zvažovať, či môže princíp právnej istoty slúžiť na ochranu nespravodlivého zneužívania právomoci, ktoré nesleduje celospoločenský záujem.

Odpoveď ústavnému súdu bolo prijaté na zasadnutí obecného zastupiteľstva, konaného dňa 21. 5. 2020, nadpolovičnou väčšinou. Za prijatie odpovede hlasovali poslanci, ktorí sú vlastnoručne podpísaní nižšie.

....., poslanec obecného zastupiteľstva

....., poslanec obecného zastupiteľstva

....., poslanec obecného zastupiteľstva

....., poslanec obecného zastupiteľstva

....., poslanec obecného zastupiteľstva

....., poslanec obecného zastupiteľstva

....., poslanec obecného zastupiteľstva

....., poslanec obecného zastupiteľstva

....., poslanec obecného zastupiteľstva